

Kaisa Huotari

HUONEKASVIEN MERKITYS JA KULTTUURIHISTORIA

Kuvataiteen koulutusohjelma

2019

HUONEKASVIEN MERKITYS JA KULTTUURIHISTORIA

Huotari, Kaisa
Satakunnan ammattikorkeakoulu
Kuvataiteen koulutusohjelma
Toukokuu 2019
Sivumäärä: 23

Asiasanat: huonekasvit, kulttuuri, koti

Huonekasvit ovat sisätiloissa kasvatettavia kasveja. Tässä opinnäytetyössä käsitellään huonekasvien erilaisia piirteitä esseemäisten kirjoitusten kautta. Tekstissä tutkitaan kasvien viehätystä, vihreän värin ominaisuuksia sekä pohditaan syitä huonekasvien omistamiselle. Samalla käydään läpi kasvien kulttuurihistoriaa Suomessa ja eritellään elementtejä, mitä kasveihin liitetään nykyaikana.

Vaikka monesti kasvia arvotetaan puhtaasti esteettisestä näkökulmasta, niillä on tarkemmin tarkasteltuna syvällisempi ja käytännöllisempi merkitys, kuin pelkkä toimiminen koristeena. Kasvien kautta voi tuoda hyvinvointia arkeen sekä tutkia omaa kulttuurihistoriaansa suhteutettuna yksittäiseen, tarinalliseen elementtiin.

THE SIGNIFICANCE AND CULTURAL HISTORY OF HOUSE PLANTS

Huotari, Kaisa

Satakunnan ammattikorkeakoulu, Satakunta University of Applied Sciences

Degree Programme in Fine Arts

May 2019

Number of pages: 23

Keywords: houseplants, culture, home

Houseplants are plants grown indoors. The purpose of this thesis is to cover different elements of plants through the form of an essay. The appeal of plants, attributes of color green and the reasoning behind owning a houseplant are studied in the text. In the process the cultural history of houseplants grown in Finland and the current elements combined with plants are also discussed.

Even though houseplants are relatively often valued through their aesthetic appeal, plants do have more of a deeper and practical significance than being just a decoration. Via combining plants with mundane life an increase of satisfaction can be noticed. Plants can also be utilized to examine one's own cultural history through a single, narrative element.

SISÄLLYS

1	JOHDANTO.....	5
2	TAUSTAA	6
3	VIHREÄÄ SISÄTILOISSA.....	7
4	HUONEKASVIEN HISTORIA.....	8
4.1	Alkuvaiheet - hyötykasveista koristeiksi	9
4.2	Huonekasvit koko kansan harrastus.....	11
4.3	Huonekasvit nykyään	13
5	IHMINEN JA KASVI.....	15
5.1	Elävään kasviin kiintyminen.....	15
5.2	Oman kulttuurihistorian ymmärtäminen.....	17
5.3	Kasvit muuttuvassa maailmassa	19
7	LOPUKSI.....	20
	LÄHTEET.....	22

1 JOHDANTO

Tämä opinnäytetyö käsittelee huonekasveja. Tekstin tarkoituksena on tarjota asiasta kiinnostuneille tietoa huonekasvien historiasta, kulttuurisesta merkityksestä sekä käyttämisestä visuaalisena elementtinä erilaisissa tiloissa. Huonekasveilla tarkoitetaan pääasiassa sisätiloissa kasvatettavia kasveja, kuten ruukku- ja leikkokukkia, hyötykasveja ja muulla tavoin rakennuksissa esiintyviä viherrakenteita. Tekstissä käsittelem yleisemminkin ihmisen suhdetta kasveihin ja vihreään, mutta pääpaino pidetään huonekasvien käsitteessä. Tekstiä ei voida pitää perinteisellä tavalla tieteellisenä tekstinä, vaan kyseessä on enemmänkin pohdiskeleva kokonaisuus itselleni tärkeästä harrastuksesta.

Taustaa osiossa avaan ajatuksiani kirjoittaa huonekasveista opinnäytetyöni ja miten kasvit ovat omalla tavallaan läsnä myös taiteellisessa työskentelyssäni. Pohdin myös omasta näkökulmastani sitä, mikä ihmisiä kiehtoo kasveissa ja miksi niitä kannattaisi hankkia omaan elinympäristöön.

Huonekasvien historia osiossa tuon esille tiivistetyn version kasvien historiasta eri aikakausia. Kappaleessa keskitytään eurooppalaisen ja ennen kaikkea suomalaisen kasvikulttuurin kehittymiseen. Osion johdannossa esittelen käyttämäni lähdemateriaalin, jotta asiasta kiinnostuneet voivat helpommin löytää itselleen luotettavia lähteitä, minkä itse koin hankalaksi aiheeseen tutustuessani. Luvun viimeisessä osiossa erittelen nykyaikana kasveihin sisältyvien elementtien merkitystä.

Luvussa Ihminen ja kasvi käsittelem kasviin muodostuvaa kiintymyssuhdetta ja kerrom omia ajatuksiani huonekasvien narratiivisuuden ymmärtämisen oppimisesta. Oman osionsa saa myös pohdinta kasvien asemasta maailman muutoksessa. Lopuksi käyn läpi ajatuksiani kirjallisesta prosessista sekä prosessin aikana läpikäymiäni muutoksia liittyen huonekasveihin.

2 TAUSTAA

Taiteellinen opinnäytetyöni ja kirjallinen osio käsittelivät alun perin samaa aihetta. Olin valinnut kokonaisuudeksi arjen estetiikan tutkimisen, mihin huonekasvitkin osaltaan kuuluivat. Aiheeseen syventyessäni ja ajan kuluessa huomasin ahdistuvani siitä, että en kokenut koskaan kunnolla pääseväni irrottautumaan opinnäytetyöstäni. Kun taide, arki ja kirjoittaminen käsittelivät kaikki samaa asiaa, aloin yhä aktiivisemmin keskittymään lähes pakonomaisesti muihin ympärilläni oleviin asioihin, jotka eivät suoranaisesti liittyneet opinnäytetyöhöni.

Kasvit olivat yksi näistä elementeistä. Kasveja hoitaessa en ajatellut työskentelyä ja alitajuntani sai luvan levätä. Myös arkista kuvastoa käsitteleviin kirjallisiin lähteisiin tutustuminen tuntui puuduttavalta, mutta huonekasvien historiaa ja merkitystä nykyisessä kulttuurissamme tutkin sitäkin innokkaammin. Kun oma tietämykseni huonekasveista kasvoi ja kirjoittaminen aiheesta sujuin paremmin, tuntui mielekkäämmältä vaihtaa aihetta kokonaan.

Olen toki ollut aikaisemminkin kiinnostunut huonekasveista. Kiinnostus on tosin ollut vaihtelevaa käytännön elämästä ja vuodenaikasta riippuen. Ennen tätä opinnäytetyöprosessia omistin kasveja jo lähemmäs neljäkymmentä kappaletta, mutta näin prosessin loppuvaiheilla on määrä kasvanut lähes kuuteenkymmeneen. Aikaisemmin valitsin itselleni kasveja puhtaasti hinnan, sympaattisuuden ja esteettisyyden perusteella, mutta nykyään huomaan suosivani historiallisen arvon omaavia perinnekasveja.

Ensimmäisen pysyvän työtilan taidekoulusta saadessani toin sinne heti kasveja so-
misteeksi. Halusin luoda työtilastani rehevän ja viihtyisän pienen alueen, jossa voisin tuntea oloni kotoisaksi. Kasvien kanssa puuhastelu toi hyvää taukoa taiteelliseen luomistyöhön. Huomaan tulevani tavallaan sokeaksi visuaaliselle työskentelylle, jos en seisahdu hetkeksi miettimään jotakin muuta asiaa. Kasvien hoitamisen kautta sain tauon pitämisen muodostumaan itselleni rutiiniksi, minkä koin parantavan taiteellisen työn lopputulosta.

Kasveista on hiljalleen muodostunut elämäni hyvin tärkeä elementti. Se on tuonut minulle paljon sisältöä ja ymmärrystä eri asioista. Kasveista kirjoitetaan paljon erilaisissa yhteyksissä, mutta teksteillä on tapana esitellä kasveja ja niiden ominaisuuksia yleispätevinä totuuksina. Artikkelit jäävät usein hyvin pinnallisiksi, kun harvemmin syvennytään niihin todellisiin piirteisiin, miksi kasvit ovat niin kiehtovia. Monesti sanotaan, että kukat tuovat sisätiloihin viihtyisyyttä, mutta mihin tämäkin väite oikein perustuu? Minkälaiset piirteet tekevät kasveista viihtyisyyttä lisääviä ja miksi kaikki ihmiset eivät koe asian olevan näin.

Kirjoitan aiheesta, koska haluan pohtia yksityiskohtaisemmin niitä piirteitä, miksi kasvit koetaan tärkeänä. Oman tekstini toivon siten myös auttavan muita oppimaan lisää kasveista ja ymmärtämään niitä piirteitä, mitä ne voivat meille läsnäolollaan tarjota.

3 VIHREÄÄ SISÄTILOISSA

Kun tarkastellaan kasveja sisätiloissa, on hyvä pohtia samalla omaa evolutiivista kehitystämme. Ihminen on kehittynyt alun perin luonnossa kasvien ympäröimänä ja elänyt siellä satojen tuhansien vuosien ajan. Nykyään ihminen on tilanteessa, missä kasvillisuutta ja luontoa kohdataan harvoin. Suurimman osan elämästämme viettämme sisätiloissa, kuljemme kaupungeissa katetuilla teillä ja harva meistä enää viljelee ruokaansa itse. Vaikka kehityksemme on viimeisten satojen vuosien aikana mennyt kauemmaksi luonnosta, se ei tarkoita, että meillä ei olisi kaipuuta luonnolliseen ympäristöön. Teollisesti rakennettua asuntoa ei voida pitää kovin luonnollisena elementtinä. Se on useimmiten yksivärinen, suoraviivainen, stabiili ja kovista sekä kestävästä materiaaleista tehty. Luonto itsessään taas on elävää, muuttuvaa, värikästä, epämääräistä ja rönsyilevää.

Harva ihminen tuntee olonsa viihtyisäksi kovassa ja virikkeettömässä ympäristössä. Kotoisan tunteen saamiseksi meillä on tapana suosia pehmeitä, värikkäitä, lämpimiä ja koristeellisia elementtejä asunnoissa. Huonekasvit tuovat sisätiloihin vihreää väriä, joka omaa paljon positiiviseksi kuvattuja miellelyhtymiä.

Passiivisena ja neutraalina värinä pidettävää vihreää suositaan usein taustavärinä ja sen on todettu lisäävän turvallisuuden tunnetta. Vihreä yhdistetään myös elinvoimaisuuteen, parantamiseen ja ekologiaan sekä itsessään kasvuun ja kasveihin¹.

Ihmissilmä on kehittynyt tunnistamaan erityisen hyvin nimenomaan vihreän eri sävyjä². Aikanaan, kun ihminen on omaksi lajikseen Afrikassa kehittynyt, oli erityisen tärkeää kyetä liikkumaan vehreissä sademetsissä ja savanneilla. Jos vihreä kasvusto näyttäisi vain kaikkialta samalta, se olisi ollut erittäin haitallista selviytymisen kannalta. Esimerkiksi sinisen sävyjä ihmissilmä erottaa kovin huonosti, koska luonnossa olevia sinisiä elementtejä taivaan ja veden lisäksi esiintyy kovin vähän. Ei ole samantapaista tarvetta yrittää erottaa esimerkiksi taivaan linjaa jostakin muusta sinisestä elementistä, koska niitä ei ole esiintynyt. Suurin osa elinympäristöstämme on ollut vehreyden täyttämää.

Vaikka enää vihreän eri sävyjen ymmärtämisellä ei ole elämän jatkumiseen liittyvää ominaisuutta, vihreän on tutkimuksissa todettu lisäävän luovuutta ja ongelmanratkaisukykyä³. Vaikka selitykseksi tähän on tarjottu ihmisen taipumusta yhdistää vihreä väri alitajuisesti kasvuun ja kehitykseen, uskoisin että myös useampien värisävyjen erottaminen stimuloisi aivojen toimintaa enemmän, jolloin ehkä ongelmanratkaisukin helpottuisi. Joka tapauksessa, vihreän lisääminen erilaisien elementtien keinoin omaan ympäristöön voi tuoda mukanaan yllättäviäkin positiivisia vaikutuksia.

4 HUONEKASVIEN HISTORIA

Huonekasvit ovat olleet nimenomaan pohjoismaissa suosittuja pitkän ja pimeän talviajan takia⁴. Huonekasvien kulttuurihistoriasta Suomessa löytyy jonkin verran kirjallisia tietolähteitä. Tärkeimpänä tietolähteenä mainitsen Leena Arkion kirjoittaman teoksen Vanhat rakkaat huonekasvit (1993, Otava) joka on ainoa löytämäni suomen kielellä kirjoitettu kirja huonekasvien kulttuurihistoriasta yleisellä tasolla.

---

¹ Hintsanen, viitattu 19.4.2019

² Kivekäs 2013

³ Heid 2012

⁴ Brookes 1987, 9

Muissa kirjallisissa lähteissä historiaa käsitellään vain muutaman kappaleen verran tai historiaa käsitellään lajikohtaisella tasolla. Arkion teos muodostaa suuren osan tämän osion tiedosta ja aiheesta enemmän tietoa haluaville suosittelen lämpimästi tutustumaan alkuperäiseen teokseen, josta poikkeuksellisen mielenkiintoisen lukukokemuksen tekee teokseen sisällytetyt valokuvat suomalaisista kodeista ja huonekasvi-harrastuksista sadan vuoden takaa.

Suomalaisten perinnekasvien yksilöllistä historiaa esitellään Anu Rannan Hienohelma ja vanhapoika (2010, Otava) -teoksessa, mutta tieto eri kasvien välillä vaihtelee suuresti. Joidenkin perinnekasvien alkuperä ja merkitys aikanaan on hyvinkin tiedossa ja luettavaa löytyy. Toisista kasveista on kerrottavaa vain muutaman kappaleen verran. Tähän lienee syynä, että jotkut kasveista nousevat suositummaksi kuin toiset ja sen kautta myös niiden historiasta tiedetään enemmän. Läpi historian on kauniisti kukkivia huonekasveja pidetty yhtenä rakastetuimmista ja huonekasviseuroja on juurikin näille lajeille eniten perustettu. Orkideat, kliiviat, pelargonit, ruusut, saintpauliat ja soilikit ovat jokainen löytäneet oman vakiintuneen harrastajakuntansa.

Huonekasveista itsestään on kirjoitettu Suomessa monia teoksia ja ulkomaalaisia myöskin käännetty melko hyvin, mutta suurin osa kirjoista tarjoaa vain tietoa lajien kasvutarpeista tai mahdollisista sisustusratkaisuista omaan kotiin. Koen, että kasvien kulttuurihistoriallisen arvon ymmärtäminen auttaa nauttimaan niiden läsnäolosta enemmän, kun ihminen muodostaa merkityksellisemmän suhteen omaan saatuun kasviinsa.

4.1 Alkuvaiheet – Hyötykasveista koristeiksi

Ensimmäiset todisteet ruukkukasveista ja kukkien käytöstä asuntojen ja rakennusten koristeina löytyvät n. 3500 vuoden takaisista egyptiläisistä seinämaalauksista. Keski-ajalla eurooppalaisissa luostareissa lääkekasvien käyttö sekä yrttien viljely oli suosittua, ja puutarhan hoidosta sekä kasvien ominaisuuksista tehtiin kirjallisia merkintöjä⁵. Kasveilla ja kukilla oli vahva symboliikka kristillisessä mytologiassa, joka ilmeni ennen kaikkea maalaustaitteessa.

---

⁵ Stenman & Wennström 2008, 5

Paljon käytettyjä kasvisymbooleja olivat esimerkiksi muratti, ruusu ja palmu, joista ensimmäinen symboloi esiintymisellään kristusta, toinen kärsimystä sekä Neitsyt Mariaa ja kolmas marttyyriutta ja voittoa⁶. Ensimmäinen kasvitieteellinen puutarha perustettiin Pisan kaupunkiin Italiaan v. 1543, mistä ne hiljalleen yleistyivät ympäri Eurooppaa⁷.

Vielä 1600-luvun alkupuolella Suomessa ei kasvitiedettä eikä huonekasviviljelyä harrastettu. Tietämys kasveista perustui lähinnä perittyyn tietoon, ja sekin koski pääasiassa ruuaksi, lääkkeeksi tai väriaineeksi kelpaavia kasveja. Myöskään asumisen olosuhteet eivät sisätiloissa olleet kasvatukseen sopivia, koska rakennuksissa ei ollut säännöllistä huonelämpötilaa eikä ikkunoita valonlähteenä. Kukkia kyllä arvostettiin, mutta lähinnä maalauksina tai kirjontakuvioina kankaissa⁸. Ensimmäinen maininta kasvihuoneen omistuksesta viljely- ja koristekäyttöön Suomen alueelta löytyy 1650-luvulta. Varakkaat kauppiaat hankkivat ensimmäisiä tulppaaneita tai hyasintteja koiteihinsa. Huonekasvit olivat vasta vain muutaman ihmisen harrastus⁹.

Valistusaatteen myötä 1700-luvulla syntyi kiinnostusta hyötykasvien viljelyyn ja terveellisempiin asumisen vaihtoehtoihin. Turun Akatemia omisti kasvihuoneita, joista jaettiin siemeniä ja taimia hoito-ohjeineen säätyläisille ja papistolle¹⁰. Asuntoja alettiin rakentaa ulospäin lämpiäväksi savupirttien sijasta ja lasi-ikkunat yleistyivät. Vaikka huoneistojen olosuhteet alkoivat muodostua huonekasveille sopivammaksi, ei niiden katsottu kuuluvan lainkaan asuntojen sisälle. Kasvi kuului luontoon tai kasvihuoneeseen, eikä sille osattu antaa muuta arvoa kuin hyödyllisyys ravinnonlähteenä tai lääkkeenä¹¹.

Kasvien tunnettavuutta ja hyötykäyttöä edisti erityisesti v 1837 perustettu Suomalainen Puutarhaviljelyseura. Järjestäytyneisyys helpotti uusien lajien viljelykokeiluja, tiedonsaantia kasvien hoitamisesta sekä eksoottisten kasvien hankintoja ulkomailta.

---

⁶ Väisänen 2015, 64, 176, 80

⁷ Stenman & Wennström 2008, 5

⁸ Arkio 1993, 13

⁹ Arkio 1993, 18

¹⁰ Arkio 1993, 21-23

¹¹ Arkio 1993, 26-27

Vuoden 1840 kasviluettelossa mainitaan jo useita suomalaisille tuttuja huonekasveja, joiden paikka oli tuohon aikaan vielä kasvihuoneissa. Kiinanruusut, isoposliinikukat, kaktukset, verenpisara ja pelargonit olivat jo löytäneet tiensä lasipuutarhoihin¹².

Romantiikan aikakausi muokkasi ihmisen suhtautumista ympäristöönsä, mukaan lukien kasveihin. Ensimmäiset huonekasvit olivat nimenomaan kauniisti kukkivia yksilöitä. Niitä alettiin tuoda sisätiloihin tekemään tilasta enemmän haaveellisemman ja pehmeämmän näköisen. Kasviharrastuksesta ja kukkien symboliikasta tuli niin suosittua, että kukkien kautta kehitettiin omanlaisensa salakieli, jolla kukan antaja pystyi epäsuorasti tuomaan ajatuksensa esille saavalle osapuolelle. Esimerkiksi Hortensia viesti saajan sydämen olevan kylmä, tummanpunainen ruusu viesti arasta rakkaudesta ja oleanterilla viestittiin mahdollisesta tulevasta vaarasta¹³. Vaikka alun perin kauneimmat kukkaistutukset löytyivätkin paremman väen ikkunoilta, kukkia alkoi pian ilmestyä koristamaan vähävaraistenkin koteja. Monet kasvit levisivät pistokkaiden kautta omistajalta toiselle ja joissakin taloissa etenkin palvelustyöille saatettiin antaa palkkaksikin kukkakasvin osia. Luvattakin kasveja pihistettiin pirttien ikkunoille, ja huonekasvit valtasivat alaa jokaiseen luokkakuntaan kuuluvien kotona¹⁴.

Huonekasvien kasvatuksen suosittumaksi tuleminen herätti myös vastalauseita ja huolestuneisuutta. Jotkut pitivät kasveja, etenkin voimakkaasti kukkivia, erittäin haitallisina ihmisten terveydelle ja epäiltiinpä niiden aiheuttaneen voimakkaalla tuoksullaan muutama kuolemantapauskin. Etenkin makuuhuoneessa voimakkaan tuoksun epäiltiin myrkyttävän huoneilman ja koituvan nukkujan kohtaloksi¹⁵. Lehtiartikkeleita kasveista julkaistiin puolesta ja vastaan, mutta ajan kuluessa huonekasveja ei enää pidetty ihmisen terveydelle haitallisena.

---

¹² Arkio 1993, 37-38

¹³ Arkio 1993, 42-44

¹⁴ Nyqvist 2014

¹⁵ Arkio 1993, 53-54

4.2 Huonekasvit koko kansan harrastus

1800-luvun jälkipuolella kukkasia alkoi näkyä jo lähes jokaisella ikkunalla. Kukka-kaupat ja kasvien saatavuus olivat yleistyneet ja suuremmissa kaupungeissa puutarhanäyttelyitä järjestettiin yleisesti, missä ruukkukasveillakin oli merkittävä osuus¹⁶. Harrastuksessa mentiin jopa niin pitkälle, että Helsingin Esplanadille istutettiin oma palmumetsä, jossa korkeimpien palmujen mitat lähentelivät jopa katulamppujen korkeutta. Erilaiset palmut, esimerkiksi kentia- ja viuhkapalmut, nousivat erittäin suosituiksi huonekasveiksi. Myös peikonlehti, fiikus ja jukkapalmu olivat yleinen näky ikkunalla. Kasveilla haettiin koteihin kaukomaiden eksoottista tunnelmaa ja varsinkin paremman väen saleja koristivat mitä mielenkiintoisemmin rönsyilevät viidakot¹⁷.

Huonekasveissa muodinmukaisuus nousi kaupungeissa tärkeäksi ilmiöksi. Kun rahvaskin alkoi kiinnostumaan kukkivista kasveista, säätyläiset hylkäsivät niiden kasvatamisen, tai ainakin siirsivät epämuodikkaat kasvit saleista keittiöiden tai vähemmän arvokkaiden huoneiden ikkunoille¹⁸. Etenkin palsami tuli tunnetuksi köyhien kukkana, eikä sitä kelpuutettu hienojen perheiden koteihin lainkaan. Jotkut kasvilajit tosin olivat suosittuja läpi luokkarajojen, esimerkiksi parsakasveihin kuuluvat unelma ja hienohelma¹⁹.

Suurin osa kukkasista vaihtoi edelleen omistajaa pistokkaiden tai siementen muodossa, eikä kasveihin ollut tapana tuhlata rahaa. Kukkia ei ostettu lahjaksi, mutta niitä kyllä lainattiin ahkerasti erilaisiin juhliin ja tilaisuuksiin koristusta tuomaan²⁰. 1920-luvulla yleistyi leikkokukkien lahjaksi antaminen kaupungeissa kuten myös onnittelukukkien käyttö²¹. Tähän saattoi vaikuttaa 1900-luvun alussa alkanut funktionalismin ihanne, joka suosi tarkoituksenmukaisuutta, valoisuutta ja hygieenisyyttä. Huonekasviviidakot koettiin pölyisinä, vanhanaikaisina ja rumina. 1930-luvulle tultaessa huonekasveja ei enää tavattu muodikkaissa kaupunkilaisasunnoissa.

---

¹⁶ Arkio 1993, 74-77

¹⁷ Arkio 1993, 81-82

¹⁸ Arkio 1993, 96-99

¹⁹ Arkio 1993, 103-104

²⁰ Arkio 1993, 114

²¹ Arkio 1993, 160

Tilalle tuli ensimmäistä kertaa kukkien kertakäyttökulttuuri ja pistokkaiden sekä siementen vaihto vähentyi. Maaseudulla arvostus kasveihin tosin jatkui edelleen²².

Talvi- ja jatkosodan aikana ihmisillä oli tärkeämpää tekemistä, kuin huonekasvien hoitaminen. Myös pommitukset aiheuttivat merkittävää tuhoa kasvitieteellisille puutarhoille ja esimerkiksi Kaisaniemen kasvitieteellisen puutarhan kokoelma tuhoutui jatkosodan aikana lähes täysin. Hyötykasvien viljely oli tarpeellisista syistä suosiossa. Jälleenrakentamisen aikakautena huonekasvit nousivat uuteen kukoistukseen. Enää yhteiskuntaluokka ei sanellut ihmisille sopivia huonekasveja, vaan peikonlehdet, anopinkielet, rahapuut, rönsyliljat ja muut tutut huonekasvit löysivät paikkansa monenlaisista kodeista. Luonnon tuomista sisätiloihin pidettiin terveellisenä ja myös julkisiin tiloihin tehtiin mittavia viheristutuksia. 1990-luvulla kiinnostus eksoottisiin kasveihin, kuten orkideoihin ja lihansyöjäkasveihin, oli suurinta muotia. 2000-luvun uutena kasvisuosikkina on ollut helppohoitoinen ja hyvin varjoisiakin olosuhteita siedävä palmuvehka²³.

4.3 Huonekasvit nykyään

Huonekasvit elävät näin 2010-luvulla uutta tulemistaan²⁴. Kasvit ovat lisänneet suosiotaan sisustuksellisenä elementtinä. Viherkasvin ulkonäkö, koko ja ruukkuvalinta ovat helppoja ja edullisia tapoja ohjata tilan yleistä tunnelmaa tietynlaiseen suuntaan. Valikoimat ovat laajentuneet ja kasveja ostetaan sekä myydään paljon²⁵. Kasvien saatavuus on myös laajentunut. Erikoistuneiden kukkakauppojen lisäksi myös tavallisesta ruokamarketista on nykyään helpompi löytää eksoottisempiakin kasvilajikkeita.

Viherkasvit sopivat hyvin maailmaa viime vuosina valloittaneeseen terveysintoiluun, jossa korostetaan orgaanisen lähiruuan, tiedostavan kulutuksen sekä kokonaisvaltaisen hyvinvoinnin merkitystä²⁶. Vaikka kasvien voidaan nykyään kokea edustavan tietynlaisia pehmeitä arvoja, osaa ihmisistä kiinnostaa edelleenkin pelkästään kasvien trendikkyys, keräily ja tietynlaisen vaikutelman antaminen.

---

²² Arkio 1993, 175-177

²³ Nyqvist 2015

²⁴ Nelskylä 2017

²⁵ Nelskylä 2017

²⁶ Nelskylä 2017

Kuten kaikkiin muihinkin harrastuksiin, myös huonekasveihin voi kuulua eräänlainen kilpailuhenkisyys ja oman egonsa esilletuominen.

Sosiaalinen media on vaikuttanut suuresti kasvien suosioon. Kasveja esiintyy paljon internetin kuvavirrassa, mistä on helppoa löytää aihetunnisteiden kautta itseään kiinnostavaa kuvamateriaalia. Innokkaimmat harrastajat löytävät paikkansa myös eri verkkosivujen ja medioiden keskustelupalstoilta, missä voi helposti hankia tietoa tietyistä lajikkeista, jakaa kasvatustippejä tai vaihtaa kasveja muiden harrastajien parissa. Suomalaisten huonekasviharrastuksen kestäessä jo noin 300 vuoden ajan voi toiselta harrastajalta saada itselleen kasvin, joka on geneettiseltään perimältään täysin erilainen mitä markkinoiden tarjoama sama vaihtoehto. Joitakin lajeja ei edes enää ole kaupallisessa myynnissä ollenkaan. Esimerkkejä kasveista, jotka kulkevat vain harrastajalta harrastajalle, ovat apostolinmiekka, nukkatyräkki ja vanhankannan jouluksikasvi.

Itse kiinnostuin aikoinaan osaltaan kasveista niiden ilmaa puhdistavien ominaisuuksien takia. Oletus kasvien vaikutuksesta huoneilman laatuun viherkasveja koskevilla artikkeleilla on useasti esiintyvä väite, joka useimmiten viittaa Yhdysvaltain ilmailu- ja avaruushallitus Nasan 1980-luvulla suorittamiin testeihin koskien huonekasveja²⁷. Tutkimuksissa todettiin useiden tavallisten kotona pidettävien huonekasvien todella puhdistavan ilmasta tiettyjä kemikaaleja mutta tutkimustulokset ovat herättäneet paljon ristiriitaisia kommentteja²⁸. Kasvi poistaa ilmasta hiilidioksidia ja haitallisia kemikaaleja silloin, kun se kykenee yhteyttämään. Pimeinä vuoden- ja vuorokauden aikoina kasvi puolestaan tuottaa ilmakehään lisää hiilidioksidia. Myös epäsuotuisat kasvuolosuhteet, kuten liian heikko päivänvalo, liiallinen märkyys tai kuivuus sekä ravinteiden puute haittaavat kasvin kykyä puhdistaa ilmaa. Jotkut kasveista ovat myös voimakkaasti allergisoivia ja ruukkumullan liiallinen mikrobitoiminta voi olla liikaa erilaisiin homeisiin herkistyneille ihmisille²⁹.

---

²⁷ Wolverton 1989

²⁸ Leino 2017

²⁹ Jantunen n.d.

Myöskin monissa artikkeleissa unohdetaan mainita, että jos todella haluaa kasvien avulla tehdä kodin tai rakennuksen sisäilman raikkaammaksi, tulee kasvimassan olla huomattavan suuri ja juuriston hyväkuntoinen³⁰. Itse olen havainnut huonekasveilla olevan positiivinen vaikutus oman asuntoni sisäilmaan, mutta asun suhteellisen pienessä kodissa ja omistan kasveja useita kymmeniä. Pidän myöskin kasvivaloja säännöllisesti päällä, jotta yhteyttäminen huoneiston varjoisimmassakin osassa olisi mahdollista. Kokemukseni saattaa tästä huolimatta olla virheellinen ja vaikutus on todennäköisesti enemmän psykologinen kuin kasvien todellinen kyky puhdistaa asuntoni sisäilmaa.

Vaikka viherkasveilla voidaan todeta olevan selkeä yhteys terveellisyyteen ja hyvinvointiin³¹, on kasveista muodostunut myös omanlaisensa kertakäyttökulttuuri. Symbolinen leikkokukka onnittelupäivänä on asia erikseen, mutta kasvien myynti pääsääntöisesti sesonkituotteena on mielestäni ongelmallista. Eksoottisten lajikkeiden tuonti ja kasvatusta kasvihuoneissa, hyönteistorjunta, pakkausmateriaalit sekä tuotteiden kuljetus kaappoihin ja kotiin vievät turhaa energiaa, jos kukka kipataan sesongin jälkeen roskakatokseen. Jos kasvi ostetaan talouteen puhtaasti sisustuksellisesta näkökulmasta perehtymättä kasvin vaatimiin kasvuolosuhteisiin, on kasvin menehtymisen paljon todennäköisempää.

Viime vuosina on omaksi villitykseksi tulleet myös muovipohjaisilla maaleilla pintakäsitellyt ja glitterillä koristellut mehikasvit. Itse pidän trendiä erittäin kyseenalaisena, koska siinä tietynlaisen estetiikan aikaansaamiseksi estetään kasvin kyky elää ja yhteyttää. Kasvi pystyy aistimaan ympäristöään lukuisilla eri tavoilla ja se pystyy kemikaalien välityksellä myös kommunikoimaan toisten kasvien kanssa. Kasvi kykenee myös tuntemaan, kun sitä kosketetaan³². Siksi minun mielestäni tuntuu käsittämättömältä ja surulliselta, että elävään kasviin suhtaudutaan samalla tavalla kuin massatuotettuun kertakäyttöiseen muoviesineeseen.

---

³⁰ Yle Uutiset 2012

³¹ Yle Uutiset 2012

³² Kaaro 2012

5 IHMINEN JA KASVI

Kasvillisuus on elämän perusta planeetallamme. Kasvaakseen tulee kasvin saada auringonvaloa, vettä ja ravinteita. Myös lämpötilan tulee olla sopivan korkea, koska liian alhaisessa lämpötilassa suurin osa kasveista vaipuu lepotilaan. Luonnossa kasvit leviävät erilaisiin ympäristöihin ja kasvavat siellä, ihmisestä riippumattomina.

Huonekasveilla on samat tarpeet, mitä luonnossakin esiintyvillä kasveilla on, mutta niiden kasvamaan ja kukoistukseen saamisesta on ihminen vastuussa. Huonekasvien kiinnostavana piirteenä koen juurikin niiden tarpeen ihmisen hoitoon. Ihminen on valinnut itselleen kasvin ja on vastuussa sen hoidosta.

5.1. Elävään kasviin kiintyminen

Huonekasveihin kiintymisessä on samanlaisia elementtejä, mitä maisemaan tai erillisiin puihin kiintymisessä on. Kaikki ihmiset eivät piittaa huonekasveista, mutta lähes jokainen suomalainen arvostaa tavalla tai toisella metsiä tai arkemme läheisyydessä kasvavia puita. Maiseman paljaaksi hakkaaminen tai yksittäisen pihapuunkin menetyks voi saada ihmismielellä aikaan voimakkaita haikeuden, surun ja vihan tunteita. Puun ja kasvien tiedostetaan olevan eläviä yksilöitä. Kasvaakseen täyteen mittaansa puu vaatii vuosikymmeniä, lähes kokonaisen ihmisiän. Kun jokin asia on kauan läsnä taustalla, siihen tottuu huomaamattaan, eikä pieniä muutoksia välttämättä edes havaita. Kokonaisen oman lapsuudenmaiseman äkillinen menetys on valtava muutos arkiseen totuttuun ympäristöön. Myös elävän olennon kuolema, johon on muodostunut kiintymyssuhde, on aina vaikeasti käsiteltävä asia.

Ihminen ei aina voi vaikuttaa ympärillään tapahtuviin asioihin ja luonnon ehdoilla tapahtuvat muutokset, esimerkiksi raivoavan myrskyn jäljiltä muuttunut maisema, tulee vain voida hyväksyä. Huonekasveista monet ovat tavallisia puita paljon nopeakasvuisempia, mutta voivat olla yhtä pitkäikäisiä. Huonekasveihin voi myös muodostaa voimakkaan kiintymyssuhteen, jonka säilymiseen sinulle itsellesi on valta. Mikä erottaa huonekasvin luonnon puusta on sen vaatima hoito. Puu ei tarvitse ihmistä, ihminen tarvitsee puuta.

Huonekasvi puolestaan tarvitsee ihmistä, mutta ihminen ei välttämättä tarvitse kasvia. Jotta ihminen jaksaisi huolehtia huonekasveista, täytyy myös hänen oman toimintakykynsä olla tarpeeksi korkea. Kasvien menestys kotona on siis eräänlainen indikaattori asujien suhteellisesta hyvinvoinnista omassa arjessaan.

Vaikka kasvia pyrkisikin hoitamaan parhaansa mukaan, saattaa se silti tuntemattomista syistä jäädä lyhytikäiseksi. Kasveja on jalostettu paljon erilaisiin huoneolosuhteisiin sopeutuviksi, mutta silti niiden kestävyys vaihtelee yksilöllisesti. Kasvin kuolema pidetään silti eettisesti hyväksyttynä asiana, joten pahin mitä voi tapahtua, on oma suru kasvin menetyksestä. Kasvien kanssa saa turvallisesti epäonnistua, toisin kuin useimpien muiden elävien olentojen hoitamisessa. Vaikka kasvi voisikin todella huonosti, saattaa se yllättäenkin lähteä kukoistamaan, kun pienikin asia sen kasvuolosuhteissa vaihtuu.

Huonekasvin hoitamisen jotkut ihmiset kokevat luotaantyöntävänä, mutta suurinta osaa se ei estä arvostamasta kasveja tai olemaan hankkimatta niitä. Keskusteltuani ihmisten kanssa, jotka eivät erityisemmin pidä kasveista tai halua niitä koteihinsa, kävi ilmi, että useimmalla on taustalla lannistava kokemus kasvien hoitamisesta tai oman ympäristön viihtyisyyden miettiminen ei ole kovin korkealla henkilökohtaisella prioriteettilistalla. Joillekin kokemus huonekasveista saattaa olla hyvin vieras, eikä niitä siksi ole tullut edes ajatelleeksi hankkivansa. Kukaan ei koskaan maininnut vihaavansa tai inhoavansa kasveja, vaan yleisesti ottaen niiden koettiin olevan neutraali tai positiivinen asia.

5.2 Oman kulttuurihistorian ymmärtäminen

”Kasvit liittyvät usein kodin tärkeisiin tapahtumiin, kuten kihlajaisiin, häihin, ja ristitiäisiin, tai omaan lapsuuteen tai muuhun läheiseen ihmiseen. Ne ovat tärkeä osa perhehistoriaa³³. ”

Anu Ranta

---

³³ Ranta 2010, 7

En ole aina pitänyt kasvien kulttuurihistoriaan perehtymistä kovinkaan mielenkiintoisena asiana. Kun muutama vuosi sitten kiinnostuin huonekasveista enemmän, tärkeimpänä kriteerinä hankittavalle kasville oli edullisuus, helppohoitoisuus sekä merkitys huoneilmaa puhdistavana elementtinä. Aloin pohtia tarkemmin omien kasvien kulttuurihistoriaa, kun minua pyydettiin antamaan taideteokseen osaksi pistokas, jolla olisi jonkinlainen tarina kerrottavanaan. Ennen tätä en ollut juurikaan pohtinut omien kasvien sisältämää narratiivisuutta. Suurimman osan kasveistani olin ostanut huokealla hinnalla lähikaupasta ja niistä ei ollut kovin kummoisia tarinoita kerrottavana. Muutaman kasvin ja pistokkaan olin saanut kotoa, joten niissä oli jo enemmän tutkittavaa. Aloin aktiivisesti kyselemään perheessäni olevien kasvien eri vaiheista, sekä etsimään tietoa niiden erilaisista merkityksistä. Keskustelut eri ihmisten kanssa ja vanhojen valokuvien tutkiminen opettivat minulle paljon sukuni historiasta.

Kiinnostus huonekasveihin tuntuu olevan lähipiiristä periytyvä ominaisuus. Lapsuudenkodissani kasveja on ollut aina. Niitä on ostettu, saatu lahjaksi tai pyydetty pistokkaana. Kukkien olemassaolosta on iloittu, mutta jos ne eivät ole menestyneet, ei olla niitä sen suuremmin jääty kaipaamaankaan. Ensimmäinen oman kasvin sain lahjaksi äidiltäni muutettuani asumaan ensimmäistä kertaa yksioon. Kasvi oli palmuvehka, joka nyt on ollut omistuksessani seitsemän vuotta ja ollut mukana ainakin viidessä eri asunnossa. Nuo seitsemän vuotta ovat sisältäneet paljon vaikeita hetkiä: surua, yksinäisyyttä ja masentuneisuutta, ja niistä on sopeutumalla selvitty. Palmunvehka on elävä muistutus niistä ajoista, mutta ei mitenkään negatiivisessa mielessä. Se on kansani kasvanut yhtä matkaa ja auttanut minua omalla tavallaan jaksamaan. Se, kuten myös minäkin, voimme tällä hetkellä paremmin. Vaikka kasvi ei ole kovin vanha, eikä mitenkään harvinainen, siihen yhdistämäni muistot tekevät siitä yhden rakkaimmista huonekasveistani.

Äitini isä oli erittäin innokas ja taitava kasvien harrastaja. Isoisäni on ollut kuolleena jo neljännesvuosisadan, mutta osa hänen hoivaamista huonekasveistaan on edelleen elossa. Omista kasveistani kaksi on varmuudelta häneltä perittyjä, todisteena perhealbumin valokuvat vuosien takaa. Minulla ei ole mitään muistoja isoisästäni, mutta minusta on kaunis ajatus, että hoitamalla samoja kasveja välillämme on tietynlainen yhteys.

Kasvin elossa pysyminen vuosikymmenien ajan kakkien elämänmuutosten keskellä ei ole mikään itsestään selvyys. Olemme molemmat katselleen vuosikymmeniä samaa kasvia ja saaneet siitä elämäämme arkisia ilon hetkiä.

5.3. Kasvit muuttuvassa maailmassa

Kasveihin liittyvien tarinoiden ylläpitäminen on kulttuurihistoriallisesti mielenkiintoista ja arvokasta tietoa. Kasvin kautta voi olla helpompi muodostaa emotionaalinen yhteys johonkin ihmiseen, paikkaan tai muuhun muistoon.

Maailman liikkuvuuden kasvamisen myötä osa ihmisistä kokee olonsa juurettomaksi. Tunnetta voidaan lieventää turvautumalla tietynlaisiin lohtua antaviin elementteihin, kuten nostalgiaan ja huonekasveihin. Kasvien koetaan tuovan ihmisen elämään jatkuvuuden ja merkityksellisyyden tunnetta. Niillä voidaan myös hakea konkreettisia juuria olemattomien tilalle³⁴. Kasvien läsnäolo tarjoaa myös tietynlaista vaihtelua maailman hektisyyteen. Kasvien kanssa muutokset vaativat aikansa, kun kyseessä on paikallaan pysyvä ja suhteellisen hitaasti muuttuva elementti. Kasvi saattaa pysytellä muuttumattomana useita kuukausia tai jopa vuosia, kunnes se yhtäkkiä yllättäkin kasvattajansa tekemällä uusia varsia tai puhkeamalla kukkaan. Vaikka kyseessä onkin maailman mittakaavassa melko pieni tapahtuma, odottajalleen se tuo paljon hyvää mieltä. Kärsivällisyys palkitaan huonekasvien hoitamisessa.

Tehotuotannon ja jalostustyön tuloksena myös kasvien geneettinen perimä muuttuu. Monet vuosikymmeniä vanhat huonekasvit ovat paremmin suomalaisen huoneilmastoon sopeutuneita, kun ne ovat ajan kanssa siihen muokkautuneet³⁵. Vihertukkujen kasvihuoneiden säännellyistä ilmastoista sopeutuminen asunnon huoneistoon ei ole monelle kasville helppoa. Esimerkiksi itse pidin kumiviikunaa eli fiikusta hyvin haastavana kasvina, kun epäonnistuin sen kasvatuksessa kerta toisensa jälkeen. Muutaman kaupasta ostetun fiikuksen tuhonneena sain lopulta kaksi yksilöä pysymään hengissä, mutta kasvu oli silti kituliasta ja hidasta. Tänä keväänä sain pistokkaan kumiviikunasta, joka oli vuosikymmeniä kasvanut läheisen terveyskeskuksen käytävässä.

---

³⁴ Nelskylä 2017

³⁵ Meritähti, 2015

Pistokas teki uudet juuret todella nopeasti ja sopeutui muutenkin melko vaivatta asuntooni. Saattaa toki olla niinkin, että olin lopultakin oppinut oikean tavan hoitaa kumiviikunaa, mutta myönnän kyllä yllättyneeni, kuinka helppoa vanhasta kasvista peräisin olevan pistokkaan hoitaminen lopulta oli.

Vanhojen kasvikantojen geeniperimän ylläpitäminen saattaa tulevaisuudessa osoittautua tärkeäksi tiedonlähteeksi³⁶. Kun pohtii uuden kasvin ostamista, kannatta siis ehkä ensin tiedustella, olisiko jollakin tuttavalla kyseistä kasvia pistokkaana. Vaivannäön kautta saatat saada itsellesi kestävän ja hyvinvoivan kasvin, sekä mukaasi pienen palan historiaa, jota voit jakaa eteenpäin.

6 LOPUKSI

Vaikka alun perin koin meneväni kirjallisen aiheen mukana kauemmas opinnäytetyön taiteellisesta osasta, voinkin näin jälkikäteen aihetta tarkastellessani huomata asioiden välillä selkeitä yhteyksiä. Oma taiteellinen opinnäytetyöni vertautuu tavallaan huonekasveihin. Molemmat ovat rönsyviä, koko ajan muuttuvia ja oppiminen tapahtuu erehdyksen tai kukoistuksen kautta. Taiteellinen opinnäytetyöni oli valkoisten suorakulmaisten taulupohjien rajaama kliininen tila, jonka muutin orgaanisilla elementeillä eräänlaiseksi imitaatioksi kodista. Muutama kuvitettu kasvikin päätyi kokonaisuutta koristamaan.

Kasvien maailmaan syventyminen ja niistä kirjoittaminen on ollut prosessina mielekäs. Toivon onnistuneeni suhteellisen hyvin sanallistamaan joitakin niistä piirteistä, miksi kasvit koetaan tärkeiksi. Toki piirteitä voisi käsitellä kattavammin, mutta ehkä tämä teksti toimii paremmin omana henkilökohtaisena prologina, joka saattaa syventää minut johonkin merkityksellisempään projektiin, jossa huonekasvit ovat tavalla tai toisella voimakkaasti läsnä.

Vaikka elämäni muuttuisikin melko radikaalisti tulevaisuudessa, toivon silti kasvien tarjoaman hyvän olon pysyvän siinä läsnä. Vaikka välillä kasvien hoito turhauttaa,

---

³⁶ Yle Uutiset 2010

kokonaisuutena koen kasviharrastuksen hyvin meditatiiviseksi. Käsillä tekeminen ja kasvien tarpeiden tarkkailu auttaa pysähtymään kiireisen arjen keskellä. Kasveissa kiehtoo niiden armeliaisuus ja anteeksiantavuus. Elämässä tulee hetkiä, jolloin kas-
telu laiminlyödään, kasviin tulee mekaanisia vaurioita tai pimeä vuodenaika koituu kohtaloksi. Kasvit saattavat silti selvitä melko vaikeistakin olosuhteista. Kun näkee niiden pitkän talviajan jälkeen kukoistavan taas, olo on iloinen ja helpottunut. Jos ne pärjäävät täällä, miksen minäkin.

LÄHTEET

Kirjalliset lähteet:

- Arkio, L. 1993. Rakkaat vanhat huonekasvit. Helsinki: Otava.
- Brookes, J. 1987. Sisustaminen ja kodin kukat. Helsinki: WSOY.
- Ranta, A. 2010. Hienohelma ja vanhapoika. Helsinki: Otava.
- Stenman, K. & Wennström, A. 2008. Huonekasvit. Helsinki: Gummerus.
- Väisänen, L. 2015. Mitä symbolit kertovat. Helsinki: Kirjapaja.

Internet lähteet:

- Heid, M. 'Boost Your Creativity in 2 Seconds'. Prevention. 28.3.2012. Viitattu 19.4.2019. <https://www.prevention.com/life/a20432821/looking-at-the-color-green-enhances-creativity/>
- Hintsanen, P. 'Vihreä'. Coloria.net. Viitattu 19.4.2019. <https://www.coloria.net/varit/vihrea.htm>
- Jantunen, J. n.d. 'Viherkasvit'. Viitattu 20.4.2019. <https://www.allergia.fi/allergia/apua-ja-ohjeita-allergiaan/viherkasvit/>
- Kaaro, J. 2012. 'Kasvi näkee, haistaa, kuulee ja maistaa'. Tiede – Artikkelit. 11.9.2012. Viitattu 20.4.2019. https://www.tiede.fi/artikkeli/jutut/artikkelit/kasvi_nakee_haistaa_kuulee_ja_maistaa
- Kivekäs, O. 'Vihreän viisi miljoonaa sävyä'. Otso Kivekäs. 19.1.2013. Viitattu 19.4.2019. <http://otsokivekas.fi/2013/01/vihrean-viisi-miljoonaa-savya/>
- Leino, R. 2017. 'Puhdistaako huonekasvi sisäilmaa vai ei – enemmän kritiikkiä kuin kiitosta'. Tekniikka&Talous. 23.1.2017. Viitattu 20.4.2019. <https://www.tekniikkatalous.fi/innovaatiot/puhdistaako-huonekasvi-sisailmaa-vai-ei-enemman-kritiikkia-kuin-kiitosta-6617403>
- Meritähti, P. 2015. 'Saatko huonekasvisi heti hengiltä? Syy ei ehkä ole sinussa'. Yle Uutiset. 12.3.2015. Viitattu 24.4.2019. <https://yle.fi/uutiset/3-7863223>
- Nelskylä, L. 2017. 'Suomi sekosi viherkasveista – Etenkin nuoret miehet täyttävät nyt kotinsa palmuilla ja peikonlehdillä'. Yle Uutiset. 17.9.2017. Viitattu 19.4.2019. <https://yle.fi/uutiset/3-9836469>
- Nyqvist, P. 'Huonekasvien kulttuurihistoria Suomessa – osa 1'. Uusi Suomi – Vapaavuoro. 28.12.2014. Viitattu 19.4.2019. <http://petranyqvist.vapaavuoro.uusi-suomi.fi/kulttuuri/183152-huonekasvien-kulttuurihistoria-suomessa-osa-1>

Nyqvist, P. 'Huonekasvien kulttuurihistoria Suomessa – osa 2'. Uusi Suomi – Vapaavuoro. 26.3.2015. Viitattu 19.4.2019. <http://petranyqvist.vapaavuoro.uusi-suomi.fi/kulttuuri/191051-huonekasvien-kulttuurihistoria-suomessa-osa-2>

Wolverton, B. 1989. 'Interior landscape Plants for Indoor Air Pollution Abatement'. NASA. <https://ntrs.nasa.gov/archive/nasa/casi.ntrs.nasa.gov/19930073077.pdf>

Yle Uutiset. 2012. 'Kukat pitävät masennuksen loitolla'. 29.2.2012. Viitattu 20.4.2019. <https://yle.fi/uutiset/3-5066598>

Yle Uutiset. 2010. 'Suomalaisten kasvien geeniperimä talteen'. 16.7.2010. Viitattu 24.4.2019. <https://yle.fi/uutiset/3-5598474>